

EN FORNYET INGENIØR

MARIA LILLEMOEN
INFORMASJONSRAÐGIVER VED HØGSKOLEN I GJØVIK

I Norge har vi lange tradisjoner for ingeniørutdanning. Men allerede på 1500-tallet ble begrepet ingeniør for første gang tatt i bruk om militære spesialister på byggverk i Spania og Italia. I løpet av 1800-tallet kom de første tekniske høyskolene i Norge som utdannet ingeniører, og i 1966 ble Gjøvik ingeniørhøgskole etablert og siden 1994 har den vært en del av Høgskolen i Gjøvik (HiG).

For å oppnå graden bachelor i ingeniørfag må utdanningene i Norge følge en nasjonal rammeplan. Rammeplan er trolig ikke det mest «sexy» dokumentet her i verden, men nytteverdien er stor. Rammeplanen betegner den sentralt fastsatte rammen for det faglige innholdet i ingeniørutdanningen og sikrer et nasjonalt likeverdig faglig nivå slik at utdanningene framstår som enhetlige og gjenkjennelige, uavhengig av institusjon. Rammeplanen skal også sikre at norsk grunnutdanning i ingeniørfag er på høyt internasjonalt nivå. I disse dager foregår en revidering av rammeplanen. Så hvorfor ønsker man å revidere rammeplanen i tide, og utide vil trolig noen mene? NOKUT, Nasjonalt organ for kvalitet i utdanningen, har hatt en større evaluering av ingeniørutdanninger i Norge. NOKUT sier at ingeniørutdanningen generelt holder et høyt faglig nivå, men at ingeniørenes evne til å se sine løsninger i et helhetlig samfunnsperspektiv ikke kommer godt nok fram i utdanningen.

Dette er en av grunnene til at rammeplanen skal revideres. I tillegg har Kunnskapsdepartementet vedtatt innføring av kvalifikasjonsrammeverket fra 2012. Kvalifikasjonsrammeverket er en pedagogisk

reform hvor alle studie- og fagplaner skal være beskrevet med det læringsutbytte det forventes at alle studenter på det aktuelle nivå skal ha ved endt utdanning. Rammeverket er blant annet en del av Norges oppfølging av Bologna-prosessen og er tilpasset det vedtatte overordnede europeiske rammeverket.

Den nye rammeplanen skal tre i kraft fra høsten 2011, før den tid blir industri, næringsliv og studenter, i tillegg til utdanningsinstitusjoner med ingeniørutdanning, inkludert i prosessen for å utarbeide rammeplanen.

De viktigste endringene i den nye rammeplanen vil være samfunnsansvar, studentmobilitet og forskningsforankring. Ingeniører har hele verden som arbeidsplass, og i den nye rammeplanen er det lagt opp til at flere studenter skal ha mulighet til å dra på utveksling i løpet av den

3-årige ingeniørutdanningen. Hele femte semester er foreslått avsatt til valgemner i den nye rammeplanen, dette vil gjøre det enklere for studenter å dra på utveksling og få med seg faglig, språklig og kulturell ballast. For å få en større forskningsforankring i utdanningen, skal studentene involveres mer i forsknings- og utviklingsprosjekter der prosjektene er mål- og næringsrettet. Det legges også i større grad til rette for en bredere rekruttering til ingeniørutdanningen, blant annet ved at rammeplanen definerer et fastlagt løp for elever med fagbrev.

Det er mange utfordringer i fremtiden som krever samfunnsansvar fra flere utdanningsgrupper. Blant annet eldreølgen. Ved Høgskolen i Gjøvik er vi i gang med å konkretisere omsorgsteknologi som et viktig innsatsområde der HiG kan bidra ved å utnytte den tverrfaglige kompetansen som ligger mellom helse- og teknologiavdelingene. På tvers av avdelingene har fagmiljøene begynt å se på samspillet mellom høgskolen, praksisfeltet og industrifeltet for et videre samarbeid.

Ingeniører spiller en viktig rolle i samfunnet, og mye tyder på at denne kompetansen blir enda viktigere for å løse samfunnets utfordringer i fremtiden. For det er jo ikke uten grunn at ingeniør, avledet av ingenium på latin, betyr begavelse og oppfinningssevne.